

Követelések és lefoglalások

A zsidók és a Harmadik Birodalom egyéb ellenfeleinek tömeges letartóztatásával párhuzamosan az SS megkezdte a zsidó közösség kifosztását is. A megszállás első időszakában a követelések és lefoglalások a különböző német egységek arra irányuló terveinek voltak alárendelve, hogy Budapesten és más nagyobb városokban megteremtsék szálláshelyüket. Alighogy március 20-án Wisliceny és Krumej „megnyugtatta” a zsidó vezetőket, máris eléjük terjesztették az első német követeléseket. A március 21-i első kérés 300 matracra, 600 lepedőre és 30 nyomdászra vonatkozott. A nyomban átadott nyomdászokat a Szociáldemokrata Párt nyomdájába – a *Világosság*hoz – vitték, amely rövidesen gyártani kezdte a náci barát röplapokat és propagandaanyagokat.

Amikor a németeket tájékoztatták arról, hogy ilyen rövid idő alatt nehéz összegyűjteni a matracokat és lepedőket, egyikük pisztolyt rántott, és kijelentette, hogy ha délután 5 órára nem teljesítik a kérést, lelövi a felelős vezetőket. A zsidóknak rá kellett jönniük arra, hogy semmi sem lehetetlen. („Ha tízezer zsidó kivégezhető tíz perc alatt, akkor másfél óra csak elég egy ilyen kérés teljesítésére.”²⁷) Öt órára a németek megkapták a háromszáz matracot, amelyeket a zsidó kórház betegei alól húztak ki, és a hatszáz lepedőt, amelyeket a zsidó munkaszolgálatosok számára tartalékolnak. Sok vödöröt, sürolórongyot, seprűt és egyéb tisztítóeszközt is kértek.

Ugyanaznap a németek elfoglalták az ortodox hitközség Dob utca 31. alatti központját a mellette lévő zsinagógával és iskolával együtt²⁸, s lak-tanyává és műhellyé alakították át. A zsidó közösség vagyonát csökkentő kérések mindig ismétlődtek, amikor valamelyik SS- vagy Gestapo-egység lakhelyet változtatott. A német követeléseket rövidesen kiegészítették magyar bérenceik igényei is, akik központjukat ugyanazon a sváb-hegyi részen rendezték be.²⁹

A különböző német egységek és szervezetek ismétlődő követelései a megszállás első napjaiban arra készítették Krumejt, hogy megvédje a Sonderkommando speciális érdekeit. Ezért egyetértett a zsidó vezetők azon kérésével, hogy németek engedély nélkül ne léphessenek be a Zsidó Tanács Síp utca 12. alatti épületébe.

A szokványos ágyneműn és háztartási javakon kívül a németek rövidesen különböző luxuscikkeket is kezdtek követelni. Ide tartoztak pipe-cikkek, illatszerek, ezüstneműk, autók és fehérneműk. Egy magas rangú német tiszt háztartásának berendezéséhez például Stern Samutól eredeti Watteau-képeket kértek. Hogy a zsidók mennyire buzgón teljesítették a németek követeléseit, jóakaratauk elnyerése céljából (legalábbis kezdetben